

[Sigsgaard.]

ved det, at hele området meget snart vil udgøre én bymæssig enhed, ja, i stor udstrækning er det jo allerede tilfældet. Skærer man derfor i området og laver flere amtskommuner, må man oprette et nyt koordineringsorgan, og så bliver det hele mig ærlig talt lidt for udviklet.

Oven i alle disse bekymringer kommer bekymringen over, at der nu skal laves nye kommuner, uden at man rigtig ved, hvad der skal puttes i dem. Med andre ord: den fremtidige opgavefordeling mellem de offentlige organer er uklar, og derfor kan det meget vel tænkes, at man rundt omkring vælger forkerte kommunestørrelser.

Alt dette har ført til, at SF har måttet stille et helt batteri af ændringsforslag, som jeg kort skal omtale i det omfang, de ikke er dækket af de bemærkninger, jeg allerede har gjort.

Vi har foreslået § 2 helt ændret, så der bliver mulighed for at nå frem til tilstrækkelig store amtskommuner, og sådan at hovedstadsområdet kommer med ind i loven. Videre foreslår vi, at ordet „normalt“ i § 3 udgår, sådan at ét sammenhørende bysamfund altid skal udgøre én kommune. I vort ændringsforslag til § 4 med sigte på større og bedre afgrænsede primærkommuner indgår et forslag om, at det skal tilstræbes, at hver kommune som centrum får en bymæssig bebyggelse af passende størrelse. I bemærkningerne har vi skitseret, hvilke almindelige udvalgsvareforretninger, private servicevirksomheder og offentlige institutioner en sådan bebyggelse bør indeholde. Det kan indvendes, at man ikke overalt i landet kan finde en sådan bydannelse som centrum for kommunen, og det er rigtigt, at det visse steder ikke vil være muligt; men det må være rigtigt at tilstræbe kommunerne afgrænset sådan, at de kommer til som hovedregel at indeholde en passende stor bymæssig bebyggelse — og i øvrigt burde man nok meget snart undersøge, hvordan en passende bymæssig bebyggelse skal se ud, hvad den skal indeholde. Det har vi altså forsøgt at skitsere, men jeg ville mene, at der burde iværksættes en undersøgelse på det område.

Lovforslaget indebærer, at de primærkommunale sammenlægninger skal ske helt frivilligt. Vi har overvejet det spørgsmål nøje og er nået til, at dette smukke frivil-

lighedsprincip nok vil medføre, at de nye primærkommuner tit vil få en forkert afgrænsning og størrelse, og at fattigere kommuner vil blive sorteper. Derfor foreslår vi, at de primærkommunale sammenlægninger bringes ind under de regler, der i øvrigt gælder ifølge lovforslaget.

Vort ændringsforslag til kommissionens sammensætning går ud på, at kommunalfolkene og folketingsmedlemmerne skal suppleres med særligt sagkyndige i planlægningsmæssige samt byrde- og opgavefordelingsmæssige problemer. Vi har her peget på den kommitterede i byplansager og formændene for henholdsvis byrdefordelingsudvalget og administrationsrådet. Flertallet har sat sig energisk herimod; det er mig ubegribeligt hvorfor; jeg har ikke fået nogen fornøftig forklaring. Mig forekommer det helt nødvendigt, at der ved reformens gennemførelse tages hensyn til sådanne forhold, som de tre nævnte sagkyndige må formodes at have en ganske særlig viden om.

Med hensyn til flertallets ændringsforslag kan vi ikke stemme for, at de store provinsbyer skal behandles særskilt, og vi er bange for, at ændringsforslaget under nr. 16 vil betyde for mange smålovforslag her i tinget; men samtidig håber jeg, at jeg tager fejl i det. Jeg skal opfordre til, at man stemmer for SF's ændringsforslag og dermed giver landet den virkelig tilbunds gående kommunalreform, som vi trænger til. Jeg skal endelig meddele, at SF's gruppe ved tredje behandling vil stemme for lovforslagets vedtagelse, omend uden alt for stor begejstring.

Arthur Jacobsen: Dette lovforslag om revision af den kommunale inddeling må jo betegnes som et forholdsvis radikalt forslag, for når vi går få år tilbage, da kommunallovskommissionen påbegyndte sit arbejde, var den kommunalpolitiske interesse for dette problem på nulpunktet. På den baggrund er det bemærkelsesværdigt, at de store kommunale organisationer står bag lovforslaget, og for de enkelte kommuner gælder det, at man i og for sig er enig i, at den eksisterende kommunale inddeling på visse punkter er forældet og i hvert fald vil gøre det vanskeligt for kommunerne at udfylde deres opgaver under den udvikling, befolkningsmæssigt, erhvervmæssigt osv., som må ventes i de kommende år. Men det